

ХРИСТАНА.

Но какъ можѣхте, драга, да погодите туй?

СОФІЯ.

Мысль чѣ быхъ познала тѣзи два старцы; но тази гѣска, която ся избавля между колѣната на Юпитера, стигаше да ми припомни за да познаѣ мѣдорѣза. Ако господжа учителка ми позволи, азъ щѣ ви прикажѣ тази баснѣ, и подирѣ ще видите, че туй не бѣше мѣчно да го сполучѣ.

УЧИТЕЛКА.

Добрѣ, позволявамъ ви драга моя душо.

СОФІЯ.

Юпитерѣ и Меркурѣ ся прѣобразихѣ единѣ день въ человѣческо лице, и дойдохѣ по земѣтѣ да нѣтувать. Една вечерѣ тѣ стигнахѣ въ едно голѣмо село и поискахѣ да прѣспѣтъ тамъ, но никой нерачи да ги приѣмне. Подирѣ като тропяхѣ на сичкитѣ врата, влѣзохѣ въ единѣ колибѣ покритѣ съ сламѣ и дървени листья: Домакинѣтъ на тази колибѣ бѣше единѣ сиромашѣ старецѣ, който живѣеше мирно съ Боса женѣтъ си. Боговетѣ ги помолихѣ да ги пустѣтъ за да прѣнощуватѣ въ тѣхнѣтъ колибѣ, и добритѣ стари хора ги приѣмнахѣ на радо сърдце. Най напрѣди Филемонѣ моли Босѣ да сгрѣе водѣ за да омые нозѣтъ на тѣзи странцы, и добрата жена за да накладе по-скоро огньа, накрѣши нѣколко отъ тѣзи клонове, които покрывахѣ кѣщицѣтъ имъ; сетнѣ задухѣ огньа съ уста, защото немаше духало. Когато ся сгрѣя водата, Филемонѣ откачи единѣ дървенѣ дѣскѣ, която бѣше окачена на зида за единѣ клинѣ,